

Preparation and progress of the draft Solvency II

Daniela Katriková¹

¹ Ekonomická univerzita v Bratislave
Fakulta hospodárskej informatiky, Katedra účtovníctva a audítorstva
Dolnozemska cesta 1, 852 35 Bratislava, Slovensko
E-mail: d.katrikova@gmail.com

Abstract: *Insurance as well as any other sector in the market is undergoing a process of continuous development and improvement. Effects of globalization and mutual integration of financial markets has shown that the conditions of the capital adequacy of insurance companies included in the project Solvency I do not suffice. In 2001, at the initiative of the European Commission's Solvency I has been revised and at the same time began the process of preparing for a successor project known as Solvency II. Solvency II represents a significant change of regulation in the insurance sector in the member countries of the European Union, which requires a systematic and comprehensive approach to risk management and increase the transparency of disclosures. Plan the introduction of new solvency rules contained in Solvency II is based on the so-called. Lamfalussy legislative process, which is based on four basic levels. The European Parliament and the Council was proposed in 2002 when he demonstrated his usefulness for the banking and insurance sectors. Lamfalussy legislative process is an approach whose intention was that the new regulation Solvency II was able to react flexibly to developments and changes in financial markets and at the same time be in line with the development of legislation relating to financial reporting undertaking.*

Keywords: *insurance, risk, Solvency II, capital adequacy, the Lamfalussy legislative process*

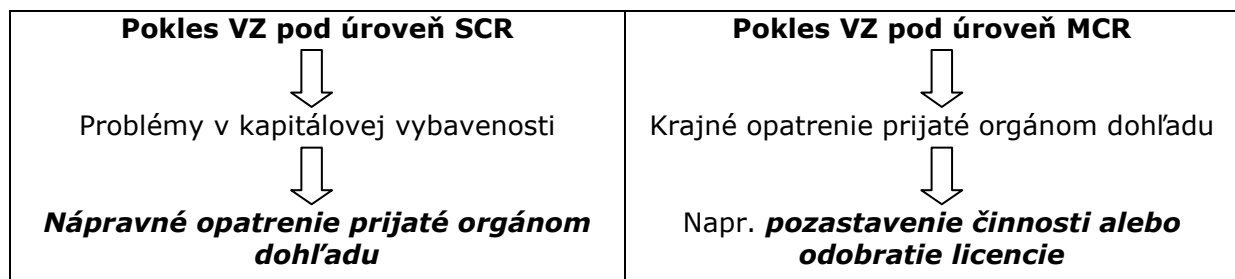
JEL codes: *G15, G17, G22, G28*

1 Úvod

S každou činnosťou je spojené určité riziko, voči ktorému je potrebné sa nejakým spôsobom brániť, v našom prípade formou poistenia. Dôležitým odvetvím národných ekonomík, ktoré má svoje osobitosti oproti ostatným sektorom trhu, je poisťovníctvo. Predstavuje formu presunu rizika z ekonomického alebo iného subjektu na špecializovanú inštitúciu, teda na poisťovňu. Hlavným poslaním komerčných poisťovní je poistenie podnikateľských subjektov a obyvateľov pred budúcimi negatívnymi náhodnými udalosťami, ktoré môžu priniesť materiálne a finančné straty, a tým zabezpečovať stabilizáciu ekonomickej a životnej úrovne jednotlivých poistených subjektov (Vávrová, 2011). Poisťovne sú vymedzené ako špeciálne subjekty, ktoré pracujú každodenne s rizikom a majú naň rozdielny pohľad ako iné subjekty. Z jedného pohľadu sú poisťovne nástrojom krytia rizika ostatných účastníkov trhu, t.j. z rizika im plynie profit, z opačného pohľadu sú však aj oni ako ostatné podnikateľské subjekty vystavované širokému spektru rizík. Z hľadiska poistenia je riziko chápané ako záporná odchýlka od normálu, ako nepriaznivá udalosť v ľudskom živote. Poisťovne sú povinné vytvoriť si také podmienky, ktoré im zabezpečia, že budú schopné vždy splniť záväzky voči oprávnenej osobe zo vzniknutej poistnej udalosti nielen v požadovanom objeme, ale aj v čase. Solventnosť v poisťovníctve je schopnosť poisťovateľa plniť všetky prijaté poistné záväzky, t.j. uhradiť oprávnené poistné nároky z realizovaných poistných udalostí (Cipra, 2002). Výsledok testu solventnosti vypovedá o tom, či je daná úroveň kapitálu dostatočná na pokrytie záväzkov poisťovní voči poisteným, vrátane budúcich záväzkov. Z uvedeného vyplýva, že hlavným prostriedkom na dosiahnutie priaznivého výsledku testu solventnosti je dostatočná kapitálová vybavenosť poisťovateľa (kapitálové fondy), výška a kvalita

technických rezerv. V neposlednom rade má dôležitý význam aj prebytok aktív nad pasívami, ktorý plní funkciu tzv. "kapitálového vankúša" vytvoreného z vlastných zdrojov poisťovne a použitého pri financovaní v prípade neúspešných poistných operácií (Bokšová, 2006). V projekte Solvency I sa pracovalo s dvomi pojmami týkajúcimi sa mierou solventnosti, konkrétne so skutočnou mierou solventnosti a požadovanou mierou solventnosti, pričom platí pravidlo, že skutočná miera solventnosti musí byť najmenej vo výške požadovanej miery solventnosti. Skutočnou mierou solventnosti sa rozumie výška vlastných zdrojov poisťovne znížená o výšku nehmotného majetku, hodnotu vlastných akcií a majetkových účastí v inej poisťovni alebo finančnej inštitúcii (Meluchová, 2009). Požadovanou mierou solventnosti sa rozumie minimálna hodnota skutočnej miery solventnosti určená na základe rozsahu poisťovacej činnosti vykonávanej poisťovňou. Pri výpočte požadovanej miery solventnosti sa vychádza z objemu vytvorených technických rezerv a rizikového kapitálu, objemu predpísaného poistného a nákladov na poistné plnenia, čím sa stanoví minimálna hodnota skutočných zdrojov potrebných na krytie rizík zo záväzkov vyplývajúcich z poistných (investičných) zmlúv neživotného (životného) poistenia (Meluchová, 2009). Tieto požiadavky solventnosti sa stanovovali zvlášť pre odvetvia životného a neživotného poistenia. Solvency II rovnako ako jeho predchodca, určuje dve požiadavky solventnosti, a to požiadavku kapitálovej solventnosti (angl. *Solvency Capital Requirement - SCR*) a minimálnu kapitálovú požiadavku (angl. *Minimum Capital Requirement - MCR*). Podľa Solvency II boli tieto predpoklady solventnosti vnímané spoločne, t. j. ako integrovaný výsledok celého portfólia poisťovne za odvetvia životného aj neživotného poistenia. Hodnota SCR by mala vyjadrovať celkovú úroveň kapitálu, ktorý odráža rizikový profil danej poisťovne vypočítaný podľa štandardného vzorca alebo použitím interného rizikového modelu (Meluchová, Mateášová, 2015). Požiadavka na MCR bude ale vyjadrovať minimálnu hranicu kapitálu, ktorej pokles pod túto hodnotu by predstavoval vážne ohrozenie záujmov poistených a oprávnených osôb určených na prijatie poistného plnenia (Meluchová, Mateášová, 2015).

Schéma 1 Pokles vlastných zdrojov pod úroveň SCR a MCR a ich dôsledky

Zdroj: spracované podľa Meluchová, J., Mateášová, M. (2015). Nové pravidlá pre nastavenie finančnej stability bánk a poisťovní, pp 122-134.

2 Metodológia a údaje

Predložený vedecký príspevok sa zaoberá projektom Solvency II, ktorý predstavuje významnú etapu v histórii poistného trhu v rámci Európskej únie, ktorého cieľom je vyššia bezpečnosť a ochrana pre poistených, harmonizácia poistného sektora, zlepšenie regulácie dohľadu nad poistným trhom, zvýšenie transparentnosti poistného sektora, väčšia flexibilita, t.j. rýchlejšia reakcia na nové trendy v riadení rizík, poistnej a finančnej matematiky a v oblasti dohľadu nad obozretným podnikaním. Solvency II je európsky projekt, pri ktorom ide o rizikovo orientované posúdenie celkovej solventnosti poisťovne. Princíp solventnosti však nastavuje požiadavku, aby poisťovňa bola spôsobilá preukázať, že napriek vytvoreným rezervám, bola by schopná kedykoľvek uhradiť všetky svoje záväzky z poistných zmlúv aj z vlastného kapitálu (Meluchová, Mateášová, 2015). Solvency II sa riadi tzv. Lamfalussyho legislatívnym procesom, ktorý stojí na štyroch

úrovních. Tento proces bol prvýkrát použitý v rámci Akčného plánu pre finančné služby, ktorý prijala v roku 1999 Európska komisia. Dôvody pre vznik nového regulačného systému označované ako Lamfalussyho legislatívny proces boli viaceré, ako prvý možno spomenúť pomalosť starého systému, pretože pri rozhodovaní vyžadoval spoluprácu Európskeho parlamentu a Rady, obdobie od predloženia návrhu až po jeho finálne schválenie trvalo v priemere podľa tohto systému dva roky, ako ďalším dôvodom bola nepružnosť systému, nakoľko nedokázal rýchlo reagovať na meniace sa podmienky na trhu. Európska únia potrebovala regulačný systém, ktorý by bol rýchly a flexibilný, aby si dokázala udržať svoju konkurencieschopnosť na medzinárodných finančných trhoch. Barón Alexander Lamfalussy navrhol so svojím výborom označovaným aj ako "Výbor múdrych" proces, ktorý mal odstrániť nedostatky tohto systému. Tak vznikol nový regulačný systém, ktorý dostal pomenovanie podľa svojho autora - Lamfalussyho legislatívny proces. Nakoľko sa systém preukázal ako účinný, Európsky parlament a Rada navrhla, aby sa ďalej rozšíril o oblasť bankovníctva, poisťovníctva a zamestnaneckého penzijného fondu.

Pri spracovaní príspevku som sa opierala o metódu analýzy, ktorú som využila, keď som sa venovala štúdiu informácií o projekte Solvency II, konkrétne jeho príprave a priebehu realizácie. Metódu komparácie som použila pri porovnávaní Solvency I, ktorý bol predchodcom Solvency II. V závere práce bola použitá metóda indukcie, ktorá umožnila spojiť informácie obsiahnuté v článku a vyvodiť potrebné závery.

3 Výsledky a diskusia

V roku 2001 bola z podnetu Európskej komisie zahájená revízia a aktualizácia vtedy ešte platného projektu Solvency I. Postupne sa preukázalo, že Solvency I prestáva byť pre reguláciu poisťného odvetvia postačujúci. Hoci predstavuje lahký zrozumiteľný a lacný systém, nezohľadňoval všetky riziká, ktorým poisťovne čelia, pracoval iba s poisťno-technickým rizikom a ostatné riziká nezahŕňoval do svojho hodnotiaceho portfólia. Pretrvávajúci rámec solventnosti v legislative Európskej únie obmedzuje fungovanie jednotného poisťného trhu tým, že stanoví minimálne normy, ktoré je možné doplniť dodatočnými pravidlami na vnútroštátnej úrovni jednotlivých členských štátov Európskej únie. Tieto dodatočné pravidlá narušajú a ohrozujú riadne fungovanie jednotného trhu v poisťovníctve. Zvyšujú sa tak náklady pre poisťovateľov a pre poistených v krajinách Európskej únie a je tým obmedzený hlbší rozvoj hospodárskej súťaže. Taktiež pretrvávajú významné rozdiely v spôsobe výkonu dohľadu, čo naďalej ohrozuje jednotný trh v európskom poisťovníctve (Cipra, 2002). Nedostatky Solvency I sa odstránili prijatým Solvency II, ktorý je založený na rizikovom prístupe riadenia kapitálu. Znamená to, že pracuje so všetkými rizikami, ktorým sú poisťovne pri svojej činnosti vystavené a výška požadovaného kapitálu poisťovne sa bude odvodzovať od jej celkového rizikového profilu. Bez prístupu na báze rizika by európsky dohľad nad poisťovníctvom zaostával za medzinárodnými trendmi. So Solventnosťou II sa teraz bude uplatňovať moderný, stabilný a proporčný režim dohľadu. Je to veľký krok vpred smerom k lepšej ochrane poisťovníkov a k jednotnému európskemu poisťnému trhu (Bernardino – predseda EIOPA, 2016). Projekt Solvency II priniesol so sebou náročnejšie požiadavky, a to nielen na kapitálovú primeranosť, ale aj na ľudský kapitál, nakoľko bude potrebná vyššia odbornosť pracovníkov a vyššie prvotné investície, napr. v oblasti IT pri spustení Solvency II. Uvedený projekt je záväzný pre poisťovne všetkých členských krajín Európskej únie, ktoré sa podieľali na jeho pripomienkovaní a implementovaní do národných legislatív cez svoje ministerstvá financií a orgány dohľadu.

Tabuľka 1 Komparácia projektu Solvency I a Solvency II

Oblasť komparácie	Solvency I	Solvency II
Pôsobnosť projektu	zvlášť pre odvetvia životného a neživotného poistenia	úprava pre všetky poistné odvetvia
Štruktúra projektu	jednostranne zameraný na solventnosť	tri piliere – solventnosť, dohľad, informačná povinnosť
Bilančný pohľad	len pasíva	aktíva aj pasíva
Zahrňovanie rizika	iba upísovacie poistné riziko	trhové, úverové, operačné, poistné a riziko likvidity
Používané modely	absencia rizikového prístupu	integrovateľný prístup založený na analýze rizík portfólia
Výpočet solventnosti	jednotný spôsob výpočtu solventnosti	štandardný vzorec, interné modely
Oceňovanie bilančných položiek	účtovný prístup	účtovný alebo trhový prístup
Solventnostné požiadavky	požadovaná a disponibilná miera solventnosti	minimálne a solventnostné kapitálové požiadavky
Vlastné zdroje	žiadne požiadavky na kvalitu vlastných zdrojov	rozdelenie do vrstiev podľa kvalitatívnych požiadaviek

Zdroj: Vavrová, E. (2011). Regulační opatření Solvency II v kontexte současné finanční krize. Dostupné na: <http://www.opf.slu.cz/aak/2012/04/Vavrova.pdf>.

Význam projektu Solvency II dokladá aj skutočnosť, že práce na ňom začali už v roku 2001 a termín jeho účinnosti bol stanovený na november 2012. Smernica 2009/138/ES o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia označovaná ako Solvency II bola schválená v novembri 2009. K transpozícií sa pristúpilo až po jej novele smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/51/EÚ zo 16. apríla 2014, nazývanou aj ako smernica Omnibus II, ktorá posunula účinnosť implementácie nových kapitálových požiadaviek poisťovní obsiahnutých v smernici Solvency II na 1. január 2016. Dôvodom oddialenia účinnosti bolo oneskorenie poisťovní so zavádzaním novej regulácie, vzhľadom na vysoké finančné náklady, nároky na voľnú kapacitu všetkých oddelení poisťovne a požiadavky na odbornosť a skúsenosti pracovníkov.

Solvency II je spracovaný na základe Lamfalussyho legislatívneho procesu, ktorý bol prvýkrát použitý v rámci Akčného plánu finančných služieb (angl. *The Financial Services Action Plan – FSAP*), ktorý bol odsúhlasený v Lisabone v apríli 2000. Obsahoval 42 opatrenie legialstívneho charakteru zameraných na integrovanie národných finančných trhov do jednotného celoeurópskeho trhu. Význam FSAP spočíval predovšetkým v ustanovení jeho základných priorít, ktoré boli nasledovné:

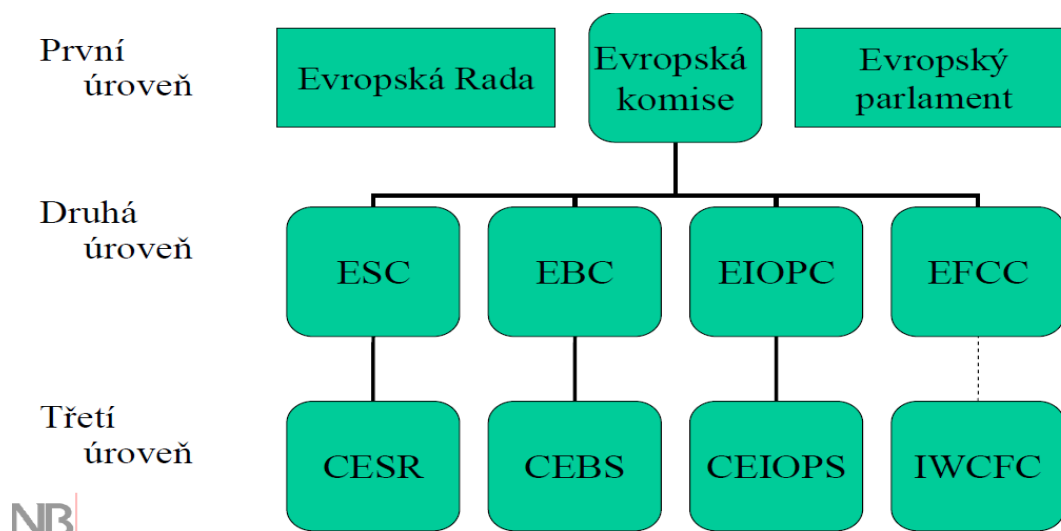
- *dokončenie jednotného korporátneho trhu finančných služieb* – uľahčiť emisiu a obchodovanie s cennými papiermi podporou trhových procesov, zaručiť vyššiu likviditu trhu a vznik trhov s rizikovým kapitálom. Opatrenia, ktoré boli navrhované, boli zamerané na odstránenie bariér pri obstarávaní kapitálu na európskej úrovni, na podporu cezhraničného obchodu s cennými papiermi, na tvorbu jednotných požiadaviek na finančné výkazy pre spoločnosti kotované na burzách Európskej únie a iné,
- *rozvoj otvoreného a bezpečného retailového trhu finančných služieb* – zaistiť zvýšenú informovanosť, transparentnosť a bezpečnosť pri cezhraničnom

poskytovani finančných služieb. Odstrániť prekážky, napr. právne a administratívne, ktoré bránia klientom nakupovať v zahraničí bežné finančné služby, ako napr. hypotéku,

- *zaistiť kontinuálnu stabilitu európskych finančných trhov* – presadiť kooperáciu pri dohľade a podchytiť systematické a inštitucionálne riziká.

Európska rada vytýčila ako cieľový rok na splnenie plánu a prijatie takmer všetkých opatrení rok 2005. Pomalý postup pri naplňovaní FSAP viedol však v júli 2000 k zostaveniu tzv. "Výboru múdrych pre reguláciu európskych trhov s cennými papiermi" (angl. *Committee of Wise Men*) pod vedením baróna Alexandra Lamfalussyho. Základnou úlohou tohto výboru bolo identifikovať príčiny pomalého postupu implementácie nových noriem, zdôvodniť pretrvávajúcu fragmentáciu finančných trhov a navrhnúť príslušné opatrenia. Výsledkom bola finálna správa, ktorú výbor zverejnil vo februári 2001, a v rámci ktorej doporučil ustanoviť Európsky výbor pre cenné papiere – ESC (angl. *European Securities Committee*) a navrhol zmeniť legislatívny proces v oblasti cenných papierov. Tento proces dostal pomenovanie podľa baróna Alexandra Lamfalussyho, ktorý sa podieľal na jeho novelizácii – Lamfalussyho legislatívny proces. Ide o systém, ktorým je organizovaná tvorba pravidiel fungovania trhu finančných služieb v Európskej únii. Jeho hlavným účelom je dosiahnutie takého regulačného mechanizmu, ktorý by bol dostatočne rýchly, flexibilný, demokratický a transparentný. Súčasne je dôraz kladený na zapojenie a vzájomnú spoluprácu všetkých zainteresovaných strán – ako tvorcov a vykonávateľov regulácie, tak regulovaných subjektov. Z týchto dôvodov sa jedná o ojedinelý prístup k vytváraniu pravidiel jedného trhu Spoločenstva. Predstavuje postup, ktorý by mal zjednodušiť a zrýchliť zákonodarný proces v Európskej únii v oblasti finančných služieb. V novembri 2012 Európsky parlament svojím uznesením nariadil rozšírenie určitých aspektov Lamfalussyho procesu okrem cenných papierov a kolektívneho investovania aj na oblasť bankovníctva, poisťovníctva a doplnkového penzijného fondu, pričom rešpektoval jasný záväzok Rady zaručiť vhodnú inštitucionálnu rovnováhu. Dňa 3. decembra 2012 vyzvala Rada Komisiu EÚ, aby boli na základe finálnej správy Výboru múdrych vykonané opatrenia pre zostávajúce sektory finančných služieb.

Schéma 2 Hierarchia inštitúcií v Lamfalussyho legislatívnom procese pre oblasť cenných papierov a kolektívneho investovania, bankovníctva, poisťovníctva a penzijného fondu

Zdroj: Justová, I. Štástková, M. Kvantitativní dopadové studie: Solvency II. Dostupné na: <http://www.actuaria.cz/upload/Solvency%20II-QIS-MFF%20UK-300307.pdf>.

Tabuľka 2 Výbory podieľajúce sa na uskutočňovaní Lamfalussyho legislatívneho procesu v jednotlivých sektoroch finančných služieb

Úroveň	Cenné papiere a kolektívne investovanie	Bankovníctvo	Poistovníctvo a doplnkové penzijné schémy
Úroveň 2	ESC	EBC	EIOPC
Úroveň 3	CESR	CEBS	CEIOPS

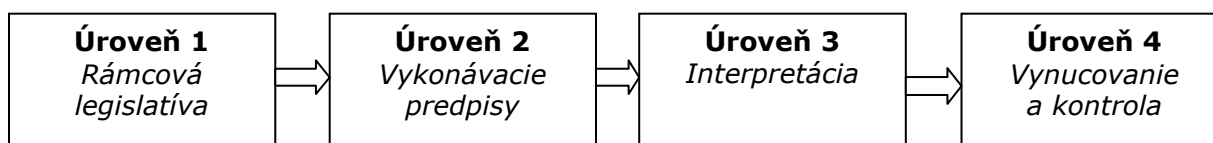
Zdroj: spracované na základe Akčného plánu pre finančné služby. Dostupné na: <http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=4749>.

Vysvetlivky k jednotlivým skratkám výborov:

- **ESC** = Európsky výbor pre cenné papiere (angl. *European Securities Committee*),
- **CESR** = Výbor európskych regulačných orgánov cenných papierov (angl. *Committee of European Securities Regulators*),
- **EBC** = Európsky výbor pre bankovníctvo (angl. *European Banking Committee*),
- **CEBS** = Výbor orgánov dohľadu nad bankovníctvom (angl. *Committee of European banking Supervisors*),
- **EIOPC** = Európsky výbor pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov (angl. *European Insurance and Occupational Pensions Committee*),
- **CEIOPS** = Výbor orgánov dohľadu nad poisťovníctvom a zamestnaneckými poisťovacími schémami (angl. *Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors*).

Základom Lamfalussyho legislatívneho procesu sú štyri procedurálne úrovne zamerané na prijatie, implementáciu a uplatňovanie rámcovej legislatívy Európskej únie a jej vykonávacích opatrení v oblasti finančných služieb. Konkrétne kroky Lamfalussyho reformy boli stanovené v druhej časti Finálnej správy výboru múdrych a ich vykonávaním boli poverené Európska komisia, Európsky parlament, Rada ministrov, Európska centrálna banka, Ekonomický a finančný výbor, členské štáty, európski regulátori i národné centrálné banky. Základné úrovne podľa Lamfalussyho legislatívneho procesu v procese implementácie konceptu Solvency II sú nasledovné:

Schéma 3 Úrovne Lamfalussyho legislatívneho procesu

Zdroj: vlastné spracovanie na základe Žáková, J. (2011). Solvency II – Lamfalussyho legislatívny proces. 6. vyd. Bratislava: Slovenská asociácia poisťovní – Poistné rozhlady.

• **Prvá úroveň – rámcová legislatíva**

Európska komisia, Európsky parlament a Rada Európskej únie rozhodujú v prvej úrovni o prijatí smernice, ktorá zaväzuje zatiaľ len členské štáty. Európska komisia vypracuje návrh smernice, ktorú schváli Rada za spolurozhodovania Európskeho parlamentu. Jej

pripomienkovanie bolo možné vykonať priamo cez Európsku komisiu, Národnú banku Slovenska, Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo Európsku federáciu národných asociácií poisťovní a zaistovní. Opatrenia, ktorých charakter a rozsah upravujú primárnu legislatívu, budú na základe návrhu Európskej únie schvaľované v druhej úrovni procesu.

- **Druhá úroveň – vykonávacie predpisy**

Zodpovedným orgánom za prípravu v rámci druhej úrovne zostáva Európska komisia, ktorá detailnejšie formuluje legislatívu a technické implementačné opatrenia, ktoré boli rozpracované na zasadnutí regulátorov, resp. Európskeho výboru pre poisťovníctvo a zamestnanecké dôchodkové systémy – EIOPC. Okrem uvedeného sa v druhej úrovni pripravujú aj vykonávacie predpisy k rámcovej legislatíve. Sú povinné konzultácie pre vypracovávateľa legislatívy, ktoré poskytuje združenie národných dohľadových inštitúcií EIOPA. Európska komisia musí o konzultácie požiadať aj trh, resp. inštitúcie, ktoré sa vytvorili, aby chránili záujmy trhu. Sú nimi napr. Európska federácia národných asociácií poisťovní a zaistovní, na Slovensku je ňou Slovenská asociácia poisťovní.

- **Tretia úroveň - interpretácia**

Je venovaná konzistentnej interpretácii a aplikácií pripravovanej úpravy. Výbor európskych orgánov dozoru v poisťovníctve a zamestnaneckých dôchodkových systémoch – CEIOPS, ktorým je zastrešovaná úroveň interpretácie, spracúva metodické materiály a "guidelines" pravidlá, ktorých účelom je práve konzistentná implementácia a aplikácia.

- **Štvrtá úroveň – vynucovanie a kontrola**

Posledná úroveň zahŕňa implementáciu v členských štátoch Európskej únie a kontrolu súladu národnej legislatívy s právom rady Európskej únie vrátane koordinácie vymáhania jeho plnenia medzi dozornými orgánmi členských štátov. Rozhodovaciú právomoc má Európska komisia, ktorá okrem toho, že kontroluje implementáciu a dodržiavanie smernice, môže zaistiť aj jej realizáciu donucovacími prostriedkami. Ministerstvo financií pripraví novelizovaný zákon o poisťovníctve, do ktorého zahrnie smernicu prijatú v prvej úrovni.

Tabuľka 3 Proces implementácie projektu Solvency II na základe Lamfalussyho procesu

	Fáza procesu implementácie	Obsah fázy procesu implementácie	Orgán zodpovedný za prípravu	Orgán zodpovedný za rozhodovanie
Úroveň 1	Rámcová legislatíva	Súhrn princípov smernice	Európska komisia	Európsky parlament a Rada
Úroveň 2	Vykonávacie predpisy	Detailné implementačné opatrenie	Európska komisia	EIOPC
Úroveň 3	Interpretácia	Pokyny pre zvýšenie harmonizácie dozoru	CEIOPS	CEIOPS
Úroveň 4	Vynucovanie a kontrola	Monitorovanie dodržiavania a vyhodnocovania	Európska komisia	Európska komisia

Zdroj: vlastné spracovanie na základe Akčného plánu pre finančné služby. Dostupné na: <http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=4749>.

4 Závery

Globálna finančná kríza, ktorá sa rozšírila po celom svete zo Spojených štátov v roku 2008, zasiahla svojimi negatívnymi dôsledkami finančné trhy, a to najmä bankový a poisťný sektor, ktorý sa stal v tom čase nestabilným. V poisťnom sektore sa preukazovalo, že kapitálové požiadavky obsiahnuté v Solvency I nie sú pre poisťovne postačujúce. Z tohto dôvodu bol prijatý projekt Solvency II, ktorý sa považuje za významnú etapu v histórii európskeho poisťného trhu. Zámerom Solvency II je zaviesť nový harmonizovaný rizikovo-orientovaný režim dohľadu a kapitálových požiadaviek pre poisťovne a zaistovne pôsobiace v členských krajinách Európskej únie a rekodifikovať 13 existujúcich smerníc upravujúcich činnosť poisťovní a zaistovní. Solvency II vychádza zo štvorstupňového tzv. Lamfalussyho procesu a z metodiky Basel II, ktorý sa týkal sektoru bankovníctva. Základom Lamfalussyho legislatívneho procesu sú štyri procedurálne úrovne, a to rámcové princípy, vykonávacie opatrenia, interpretácia a vynucovanie a kontrola. Implementáciou projektu Solvency II budú môcť poisťovne lepšie definovať riziká, ktorým sú vystavené, a tým posilniť transparentnosť a otvorenosť na finančných trhoch, v dôsledku čoho sa vytvorí bezpečnejší poisťný trh v medzinárodnom meradle. Solvency II bude mať dopad na všetky poisťovne v členských krajinách Európskej únie. Poisťovníam, ktoré disponujú s dobrým systémom riadenia rizík sa znížia ich nároky na kapitál, a poisťovníam, ktoré majú zlé nastavený systém riadenia budú zvýšené ich nároky na kapitál. Aj napriek skutočnosti, že sa projekt Solvency II stal záväzným pre členské štáty Európskej únie len od 1. januára 2016, predbežné prieskumy ukazujú, že v budúcnosti sa stane pre poisťovne prínosom a zároveň konkurenčnou výhodou. Vďaka nemu budú môcť poisťovne včas identifikovať a merať riziká, ktorým sú vystavené, čo umožní dozornému orgánu udržať kontrolu na celkovom vystavení poisťovne, v prípade že sa bude pripravovať na upísanie rizika. Pre poisťovníkov prinesie tento projekt reálnejšie stanovenie cien poisťných produktov, ale i nové poisťné produkty.

PodĎakovanie

Veľké poďakovanie patrí vedúcej patriť vedúcej mojej záverečnej práce, doc. Ing. Jitke Meluchovej, PhD. za jej cenné, ale hlavné odborné rady pri písaní článku.

Referencie

- [1] Petianová, M. (2010). Koncepcia regulácie finančných trhov podľa Lamfalussyho rámca., pp 5-7.
- [2] Bokšová (2006). Solventnost I a II v pojišťovnictví. Zdroj: file:///C:/Users/Danka/Downloads/184%20(1).pdf.
- [3] Cipra, T. (2002). Kapitálová přiměřenost ve financích a solventnost v pojišťovnictví, 1. vyd. Praha: Ekopress.
- [4] Justová, I., Štásková, M. (rok) Kvantitativní dopadové studie – Solvency II. Zdroj: <http://www.actuaria.cz/upload/Solvency%20II-QIS-MFF%20UK-300307.pdf>.
- [5] Meluchová, J. (2009). Účtovníctvo a vykazovanie poisťovní podľa IFRS, 2. vyd. Bratislava: Iura Edition.
- [6] Meluchová, J. (2012). The Readiness of insurance companies in Slovakia on Solvency II., pp 77-81.
- [7] Meluchová, J. (2013). Vykazovanie poisťovní podľa nových pravidiel Solvency II., pp 98-102.
- [8] Meluchová, J., Mateášová, M. (2015). Nové pravidlá pre nastavenie finančnej stability bánk a poisťovní., pp 122-134.
- [9] MF SR (2005). Finančné trhy: Akčný plan pre finančné služby. Zdroj: <http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=4749>.
- [10] Vavrová, E. (2011). Regulační opatření Solvency II v kontextu současné finanční krize. Zdroj: <http://www.opf.slu.cz/aak/2012/04/Vavrova.pdf>.
- [11] Žáková, J. (2011). Solvency II – Lamfalussyho legislatívny process. 6. vyd. Bratislava: Slovenská asociácia poisťovní – Poistné rozhľady.